

॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ शैशिरं हिमवयं ॥ १५ ॥ १६ ॥ प्राणो बलं ॥ १७ ॥ वराहवत्संस्थितं आकारो यस्य ॥ १८ ॥ मोधेन मुखायेण पोत्राख्येन विवर्तवृषभेण भावेन वर्तमानः इतस्ततः पर्यटन्वा ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥
 समा मृच्छत्कौतियक्कासिगंता ब्रवीहि मे ॥ तस्मा अवितथं सर्वमब्रुवं कुरु नंदन ॥ १२ ॥ सतथ्यं ममतच्छुत्वा ब्राह्मणो राजसत्तम ॥ अपूजयत मां राजन् श्रीतिमां
 श्वा भवन्मयि ॥ १३ ॥ ततो मामब्रवीत्कीर्त्तस्तप आतिष्ठ भारत ॥ तपस्वी न चिरेण त्वं द्रक्ष्यसे विबुधाधिप ॥ १४ ॥ ततो हं वचनात्तस्य गिरिमारुह्य शैशिरं ॥ तपोत
 प्यं महाराज मासं मूलफलाशनः ॥ १५ ॥ द्वितीयश्चापि मे मासो जलं भक्षयतो गतः ॥ निराहारस्तृतीयेथ मासे पांडवनं दन ॥ १६ ॥ ऊर्ध्वबाहुश्चतुर्थतुमासमस्मि
 स्थितस्तदा ॥ न च मे हीयते प्राणस्तदद्भुतमिवाभवत् ॥ १७ ॥ पंचमेत्वथ संप्राप्ते प्रथमे दिवसे गते ॥ वराहसंस्थितं भूतं मत्समीपं समागमत् ॥ १८ ॥ निघ्नन् प्रोथे
 न पृथिवीं विलिखंश्चरणैरपि ॥ संमार्जनं जठरेणोर्वीविवर्तंश्च मुहुर्मुहुः ॥ १९ ॥ अनुतस्या परं भूतं महत्कैरातसंस्थितं ॥ धनुर्वाणासि मत्स्यां संक्षीगणानुगतं तदा ॥
 ॥ २० ॥ ततो हं धनुरादाय तथा क्षय्ये मे हृषी ॥ अताडयं शरेणाथ तद्भूतलो महर्षणं ॥ २१ ॥ युगपत्तं किरातस्तु विरुष्य बलवद्भुः ॥ अभ्याजघ्ने हृदतरं कं पयन्निव
 मे मनः ॥ २२ ॥ स तु मामब्रवीद्राजन्ममपूर्वपरिग्रहः ॥ मृगयाधर्ममुत्सृज्य किमर्थं ताडितस्त्वया ॥ २३ ॥ एष ते निशितैर्बाणैर्दंष्ट्रहन्मि स्थिरो भव ॥ सधनुष्मा
 न्महाकायस्तो मामभ्यभाषत ॥ २४ ॥ ततो गिरिमिवात्यर्थमावृणोन्मां महाशरैः ॥ तंचां हं शरवर्षेण महता समवाकिरं ॥ २५ ॥ ततः शरैर्दीप्तमुखैर्द्युत्रितैरनुमं
 चितैः ॥ प्रत्यविध्यमहंतं तु वज्रैरिव शिलोच्चयं ॥ २६ ॥ तस्य तच्छतधा रूपमभवच्च सहस्रधा ॥ तानि चास्य शरीराणि शरैरहमताडयं ॥ २७ ॥ पुनस्तानि शरीरा
 णि एकीभूतानि भारत ॥ अदृश्यं तमहाराज तान्यहं व्यधं पुनः ॥ २८ ॥ अणुर्बृहच्छिराभूत्वा बृहच्चाणुशिराः पुनः ॥ एकीभूतस्तदाराजन्सोभ्यवर्तत मां युधि ॥
 ॥ २९ ॥ यदाभिभवितुं बाणैर्न च शक्नोमि तंरणे ॥ ततो महारुमातिष्ठं वायव्यं भरतर्षभ ॥ ३० ॥ न चैनमशकंहंतुं तद्भुतमिवाभवत् ॥ तस्मिन्प्रतिहते चास्त्रे विस्म
 यो मे महानभूत् ॥ ३१ ॥ भूय एव महाराज सविशेषमहंततः ॥ अस्त्रपूगेन महतारणे भूतमवाकिरं ॥ ३२ ॥ स्थूणाकर्षमथो जालं शरवर्षमथो लब्धं ॥ शलभास्त्रम
 श्मवर्षसमास्थाय ह मभ्ययां ॥ ३३ ॥ जग्रास प्रसभं तानि सर्वाण्यस्त्राणि मे नृप ॥ तेषु सर्वेषु जग्धेषु ब्रह्मास्त्रं महदादिशं ॥ ३४ ॥ ततः प्रज्वलितैर्बाणैः सर्वतः सोप
 चीयते ॥ उपचीयमानश्च मयामहारुखेण व्यवर्धत ॥ ३५ ॥ ततः संतापिता लोका मत्प्रसूते न ते जसा ॥ क्षणेन हि दिशः खंच सर्वतो हि विदीपितं ॥ ३६ ॥

॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ अनुपश्रान् यं चित्तैः दृढाकृष्टैः ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ स्थूणाकर्ष इति शं कुकर्णाख्या रुद्रावतारो दत्तद्विवृत्य मत्तं जालं जलमयं वारुणं ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥